

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-17

La reprovació del rei, al TC

CENSURA • El Consell de Ministres aprovarà divendres el recurs que permetrà suspendre la resolució del Parlament

VET • Sánchez pretén blindar Felip VI de la crítica i el govern català recorda que el monarca no representa la voluntat popular

La concentració a Barcelona va ser una de les centenars de protestes viscudes ahir arreu del país ■ EFE

Llibertat Jordis!

Milers de persones exigeixen arreu de Catalunya l'alliberament de Cuixart i Sànchez i subscriuen la crida a la unitat independentista

finques Pous

Administrem el teu habitatge amb **TOTAL GARANTIA DE PAGAMENTS**

ARAG COBERTURES EN CAS D'IMPAGAMENT:
6 mensualitats garantides
Despeses d'advocat i procurador
Reclamació d'actes vandàlics fins a 3.000 €

12 MESOS GRATUÏTS PER A NOVES ADMINISTRACIONS

MATARÓ
C/ Pujol 20 - 08301 - 93 790 39 45
finquespous@finquespous.cat
www.finquespous.cat

Nacional

P22

Cotxes a l'AP-7 prop de Gelida ■ ANDREU PUIG

Majoria de cotxes que no usen l'intermitent

Nacional

P20

Plantegen un cos únic per a tots els ensenyants

Europa-Món

P24,25

Macron canvia vuit ministres del govern

Cultura-Espectacles

P30

Cent anys del naixement de Rita Hayworth

idealista

només estic mirant

Liceu 20

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La reacció de Pablo Casado

Si es tractés d'un *showman*, podríem aventurar-nos a afirmar que el nou president del Partit Popular promet tardes de glòria. Però, malauradament,

ens trobem davant d'un dirigent polític que pot acabar a La Moncloa; i, per aquest motiu, les seves paraules es converteixen en una amenaça real. Els en faig cinc cèntims. Fa pocs dies, amb motiu de la "festa" (sic!) de la Hispanitat, Pablo Casado va afirmar que es tractava del "fet més important de la història, només comparable a la romanització"; i ho va argumentar dient que "mai abans l'home havia aconseguit traslladar la cultura, la religió i la història d'una nació a tants llocs a la vegada". Dies abans d'enviar aquest missatge ple d'ignorància històrica i de supremacisme nacionalista, el dirigent del PP es dedicava a imitar Inés Arrimadas i, en aquest cas des de les xarxes socials, convidava els seus seguidors a "*mostrar con orgullo nuestra bandera, la seña de identidad que nos*

Si fem cas de les seves paraules, Pablo Casado es vol reconciliar amb l'Espanya de la Inquisició i el nacionalcatolicisme

une". Per si no n'hi havia prou, en un míting a Andalusia, Casado es va dedicar a parlar de Catalunya i va dir que aquí "s'insulta i s'amenaça per l'idioma en què parles" (els sona allò de "partir-se la cara per parlar castellà"?), va demanar l'aplicació de la llei de partits a les formacions que no condemnin la "violència als carrers de Catalunya" (hem de deduir que vol treure's del damunt Ciutadans), es va queixar dels "privilegis" que tenen els presos (devia referir-se a Iñaki Urdangarin) i va demanar una nova aplicació de l'article 155 "amb l'extensió que faci falta" i que abasti l'educació, els Mossos, els mitjans públics i les institucions penitenciàries. Els estalvio les seves opinions sobre sexualitat, família, feminisme, memòria històrica o immigració. Quan feia campanya per accedir a la presidència del PP, Casado afirmava que es volia "reconciliar amb la història del PP, recuperar les seves essències". Però, si fem cas de les seves paraules, amb el que es vol reconciliar és amb l'Espanya més reaccionària, la de la Inquisició i el nacionalcatolicisme.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Pastorets de Broadway

Una mica més i me la perdo. Vaig anar diumenge a l'última representació, de les més de vint que se n'han fet, del musical *Els Miserables*, a la Sala Cabanyes de Mataró. Sabia que superaria la pel·lícula trista i fosca que se'n va fer i el muntatge que una companyia professional de Madrid va dur a Barcelona fa uns anys i que va ser un desastre perquè semblava que entre l'escenari i els espectadors hi hagués un mur de vidre glaçat. Els "aficionats" de la Sala Cabanyes havien representat fa unes temporades un altre musical, *Mamma mia!* que ja s'havia elevat per sobre de la pel·lícula interpretada per Meryl Streep. *Els Miserables* confirma la tendència. Ara semblarà que parlo endut pel patriotisme local. Em sap greu que la de diumenge fos l'última funció i no puguin anar a comprovar la veracitat del meu entusiasme. Molt ben dirigida per Joan Peran, molt ben cantada del primer a l'últim, música en directe –només els músics cobren–, decorats fabulosos, i un equip tècnic de primer nivell que ho fa funcionar tot. Èpica a tot gas.

La Sala Cabanyes de Mataró és cèle-

“Els miserables’: aficionats que superen els professionals

bre pels Pastorets que s'hi representen cada any des d'en fa cent. Abans, per omplir el buit entre un Nadal i un altre, oferia comedietes familiars: *L'amor venia en taxi*, *Jo seré el seu gendre*, aquelles coses del repertori accessible als aficionats. Ara han vist el potencial dels Pastorets. Què són els Pastorets si no un musical? Més encara: no són uns Pastorets els musicals de Broadway? L'arquitecte mig valencià mig català Rafael Guastavino va dur i va patentar als Estats Units la volta catalana. Amb aquest sistema propi de les masies i les cases del nostre país va cobrir l'Estació Central de

Nova York i altres edificis d'aquella ciutat. El famós Halloween que ara s'acosta és una festa d'origen europeu que els americans han potenciat i han acabat exportant al lloc d'origen. Moltes coses a Amèrica venen d'Europa i tornen a Europa. I els Pastorets? No es poden trobar en l'arrel del *Mamma Mia!*, *Els Miserables* o el mateix *Jesucrist Superstar*? Qui diu els Pastorets diu la Passió. Qui diu els Pastorets i la Passió diu qualsevol comèdia o drama, sacre o no, que els països d'aquí han dut allà perquè siguin manipulats i de nou facturats cap aquí. Londres, amb un altre Broadway, fa d'intermediari. Guastavino va cobrir amb volta catalana el teatre La Massa de Vilassart de Dalt. S'hi representen els Pastorets. Els autors d'*Els Miserables* no podien pensar que els crits de "llibertat" que van posar a la partitura els espectadors de Mataró els trobarien adequats a la situació política catalana.

De vegades pateixo pels Pastorets. La seva artesania pot tenir continuïtat entre les noves tecnologies i *Els Miserables*? Sí, si s'hi adapten. La lluita entre el bé i el mal no para.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama. Distribució: Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/2tvik8>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

El judici, en directe

No em passa pel cap que el judici de l'1-O (sigui al novembre, al desembre, al gener o al febrer, que això ja sembla el mercat del peix) no sigui retransmès en directe i que, per llarg i esgotador que sigui (més ho serà per als processats) no ens el puguem empassar de dalt a baix. Tot apunta, com ha estat en d'altres macrocauses, que finalment la sala oferirà senyal de televisió i que els mitjans que ho desitgin el podran retransmetre, però com que a hores d'ara això encara no és clar, i com que els mateixos advocats no s'atreveixen a donar-ho per fet, vagi per endavant que a mi –i sé que a molts de vostès– no ens passa pel cap que tot plegat no es jutgi en directe. He sentit, aquesta mateixa setmana, uns quants advocats dels presos reclamant-ho. I aquest diumenge mateix les dones dels Jordis ho reclamaven en una entrevista que els fèiem a El Punt Avui Televisió. “El judici

“No em passa pel cap que el judici de l'1-O no sigui retransmès en directe i que tots no vegem què ha passat

serà una porta oberta al món perquè es vegi com realment funciona tot, com han funcionat les acusacions i quantes incongruències hi ha en tot plegat”, deien les dones dels Jordis, que hi afegien: “i això ho ha de poder veure tothom; el judici ha de poder ser retransmès”. Si ho va ser el 9-N, com no ha de ser retransmès el judici de l'1-O? Qualsevol dubte em semblaria

realment sospitós. Jo no vull veure les declaracions dels acusats, ni dels testimonis, dies o setmanes més tard filtrades en un mitjà de comunicació o en un altre. Les vull veure en directe. Per a tothom. Perquè a banda d'acusar, al judici les coses s'hauran de demostrar. I veure com es desmunten alguns relats –o com es tergiversen– serà d'un interès informatiu innegable. Probablement a moltes televisions espanyoles no els interessarà, i en faran prou amb un resum. Però a mi em sembla que no. Que aquest judici, que és una mica a tots plegats, l'hem de poder veure tots. En directe. I si convé, amb pantalles gegants als carrers i a les places d'aquest país. Em diuen que és massa aviat, per reclamar-ho, que encara no hi ha ni data del judici. D'acord. Però per si de cas. Perquè no els passi pel cap. Tenim dret a veure-ho i em fa l'efecte que molts espanyols també. I que se'n sorprendran.

EDITORIAL

Sánchez també recorre al TC

El govern de Pedro Sánchez va anunciar ahir que portarà al Tribunal Constitucional la resolució del Parlament de Catalunya que reprova el rei Felip i reclama l'abolició de la monarquia, amb l'objectiu que aquesta resolució sigui suspesa i finalment anul·lada. Ha trigat uns dies a fer-ho, però al final l'executiu del PSOE ha acabat fent el mateix que el del PP de Rajoy, que és respondre al pronunciament polític d'un Parlament, no pas fent política, sinó acudint als tribunals, en aquest cas al TC, per censurar l'acció política dels diputats del Parlament.

El govern d'Espanya, el del PSOE ara i el del PP abans, no entén que als ciutadans de Catalunya els representa el seu Parlament, no una dotzena de jutges i magistrats. I el pronunciament dels diputats del Parlament, escollits democràticament, és l'expressió pública, legítima i autèntica del sentir de milions de catalans que no se senten representats per la figura del rei i que es van sentir agredits pel discurs de Felip VI el 3 d'octubre del 2017, quan va prendre partit en un conflicte polític i va avalar l'ús de la violència contra els ciutadans pacífics que van anar a votar l'1-O. Res del que faci el TC anul·larà aquest fet ni la seva transcendència.

Jordi Sánchez i Jordi Cuixart van complir ahir un any a la presó i desenes de milers de ciutadans van sortir al carrer a reclamar la seva llibertat i la de la resta de presos i exiliats polítics. Acudir al TC per censurar el Parlament forma part, en el fons, de la mateixa estratègia judicial que pretén reprimir el projecte polític independentista i que ha conduït a aquest procés judicial. El govern de Rajoy la va posar en marxa i el de Pedro Sánchez no l'aturarà, encara que això suposi no aprovar el pressupost i comprometre la seva continuïtat a La Moncloa.

De reüll

Anna Serrano

Un any

Hem donat un tomb sencer al calendari des que el 16 d'octubre del 2017 ens va recórrer un esglai quan aquell dilluns al vespre es feia públic que la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela ordenava presó provisional per al president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i l'aleshores president de l'ANC, Jordi Sánchez, per un presumpte delictes de sedició que, més tard, el Tribunal Suprem elevaria a rebel·lió. Un any sencer privats de llibertat en abús de la presó preventiva. La tendència ens porta a recordar els anys per les coses que hem fet o que han passat. Aniversaris, celebracions,

Un càstig injust amb un ànim exemplificador per a l'independentisme

vacances, novetats... I aquelles petites tries de cada dia, que menjar o vestir, el diari que vols llegir, el lloc on passejar o simplement on perdre el temps... I el més important de tot: amb qui. Elegir la companyia dels teus, dels que et veuen i

t'estimen. De tot això i més s'ha privat Cuixart i Sánchez en un càstig injust amb un ànim exemplificador per al moviment i els dirigents independentistes. Ha passat un any, el rellotge continua corrent i a Cuixart i Sánchez s'han afegit els líders polítics, també en presó preventiva, i els de l'exili.

L'esclatxa oberta l'1 d'octubre, quan la policia espanyola va atonyinar les persones pacífiques que volien votar, s'ha convertit en un esvoranc pels empresonaments, injustos i sostinguts en el temps. Ningú entén que estiguin reclosos. I encara menys s'entendrà que puguin ser condemnats. No s'acceptarà.

Les cares de la notícia

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez

Censurar un Parlament

El govern espanyol vol que el Tribunal Constitucional suspengui i anul·li la resolució del Parlament que reprova l'actuació del rei Felipe i defensa l'abolició de monarquia. El PSOE, igual que el PP, utilitza el TC per fer política i pretén fer callar una declaració política d'un Parlament.

PRÍncep DE L'ARÀBIA SAUDITA

Mohamed bin Salman

Periodista assassinat

L'Àrabia Saudita reconeix finalment que el periodista Jamal Khashoggi, desaparegut fa dues setmanes, va morir mentre l'interrogaven al consolat saudita a Istanbul. La versió oficial assenyalarà com a cap de turc un agent saudita que s'hauria excedit en una operació aprovada pel príncep saudita.

COMISSIÓ DE CULTURA DE L'A.J. DE BARCELONA

Joan Subirats

Pensament de ciutat

La Biennial de Pensament estrena un cicle de debats centrat en la riquesa humana de les ciutats; els mons que les configuren; la capacitat de ser espai d'acollida i refugi; la força creativa i transformadora. La primera cita, amb Rita Segato, antropòloga feminista argentina, va reunir 1.500 assistents.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Diàleg a la presó

La jutgessa empresona Cuixart i Sànchez mentre Mariano Rajoy obvia la petició de negociació de Puigdemont i continua els passos cap al 155.

10
anys

El petroli baixa

Notable descens del cru, que baixa quatre vegades més que la benzina. Wall Street s'enlaira a l'alça mentre continua la davallada de les borses.

20
anys

Pau irlandesa

El guardó del premi Nobel reconeix els 'pares' de l'acord de Stormont, el catòlic John Hume i el protestant David Trimble.

Full de ruta

David Marín

“I no va
passar res”

L'any 2010 van liquidar l'Estatut i al cap d'uns mesos respiraven tranquils: “Doncs al final no ha passat res.” S'ho havien estat pensant durant quatre anys, però finalment es van atrevir a fer-ho, l'endemà d'una tarda de toros, contenint la respiració com ho fa el públic a la plaça just abans de l'estocada final, perquè, tot i el mareig i el cansament de la bèstia ferida, és el moment de fer-li front de cara i podria ser que s'hi tornés. Però no. Una manifestació, una mica gran, és cert, i res més.

Però sí que va passar. Hi va haver un enorme moviment tectònic en el subsol de la societat catalana, on ja res va tornar a ser el mateix. Les bases del catalanisme es van tornar inequívocament independentistes i els seus líders van haver de virar el vaixell en una direcció nova i inexplorada. Molta gent que fins llavors es mirava amb distància o fins i tot amb rebuig la idea de la independència va sumar-s'hi davant del col·lapse de la idea d'una Espanya federal, oberta i respectuosa amb les seves minories culturals i nacionals. El sobiranisme va ocupar l'espai central i majoritari de la política catalana, i els vincles de pertinença a l'Estat i la identificació amb la Constitució van quedar ferits de mort.

Ara fa un any els aparells de l'Estat van engarjolar els primers presos polítics del procés, Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, i hem tornat a llegir i a escoltar la mateixa frase: “Van anar a la presó, i no va passar res”, celebrava ahir un articulista d'*El Confidencial*. El mateix error, la mateixa miopia patxenda i estultícia del 2010. Malinterpretant que l'independentisme no tingui ara mateix un pla d'actuació sobre la taula i que la societat catalana sigui una societat allunyada de les bravates i de les reaccions immediates i descontrolades. Però el subsol està bullint més que mai. Les conseqüències de la repressió seran a mitjà termini encara més contundents que les de l'Estatut. De moment, el trencament emocional de bona part de la societat catalana amb Espanya és avui més massiu i irreversible del que ho era fa un any. És molt possible que, sigui més tard o més d'hora, el sobiranisme trobi un nou full de ruta compartit o un moment d'oportunitat, ara amb més experiència i menys innocència. Però, mentrestant, qui mira les cendres sense fixar-se en les brases que cremen a sota continuarà sense veure ni entendre res.

Tribuna

Queralt Garriga Gimeno. Doctora en arquitectura

L'espai interior de la ciutat

L'espai públic urbà té diferents definicions però l'arquitecte i poeta Joaquim Español n'empra una d'especialment seductora: l'espai públic és l'espai interior de la ciutat. I ho és perquè, tot d'una, ens situa en una gran casa compartida, la ciutat, amb les seves estances —les places, els carrers...— i els seus recintes —els edificis— envoltant-los. Ho és també perquè remet a la gent que l'habita, els ciutadans: en un interior ens hi estem i, normalment, hi realitzem alguna activitat. Perquè, com en un habitatge, els espais públics de la ciutat tenen funcions diferents i mixtes, i poden constituir alhora sales d'estar a l'aire lliure, corredors, espais de joc o també enormes sales de lectura. Igual que en Bruno Zevi deia que el que és definitori de l'arquitectura és el seu espai interior, podríem dir que el que és definitori de la ciutat és el seu espai públic.

PERÒ L'ESPAI PÚBLIC, com l'espai domèstic, és també un reflex de la societat que l'habita, dels seus costums i cultura. Les medines marroquines presenten un intricat sistema de carrers que és el pur re-

flex formal de la voluntat de graduar la protecció de la intimitat. Des de la porta de la ciutat fins a la cambra, els carrers de la ciutat es poden dibuixar com una progressiva ramificació arbòria de buits que acullen més o menys activitats i gentes, amb usos més o menys públics i amb uns graus de privacitat creixent, des del trànsit entre intrusos fins a la quotidiana trobada entre la comunitat veïnal o la reunió al voltant del pati de la família més propera. Com també passa a les nostres ciutats antigues, l'espai urbà és trossejat, fragmentat, sempre parcial, una suma de ra-

cons i places. I, en la seva múltiple definició radica la seva versatilitat i bellesa. Allà pot passar-hi qualsevol cosa, sobretot la vida, la relació, la comunicació, l'intercanvi...

TOT I LA MULTITUD d'espais extraordinaris dissenyats i construïts als centres urbans de Catalunya en els últims trenta anys, avui dia, en algunes ciutats i pobles, encara s'entén l'espai públic només com el negatiu entre formes construïdes. Literalment buits urbans, sense ànima ni narrativa, tan sols definits pels seus límits, les servituds donades per les infraestructures ocultes i algun o altre banc i arbre solitari. Hi falta una mirada des de la quotidianitat del carrer, les cases i el barri; una atenta lectura del lloc i la seva memòria; una articulació amb la trama existent i la futura; hi falta fragmentació, topografia, verd i ombra. Perquè a l'espai interior de la ciutat, aquestes sales col·lectives on hi ha de poder passar de tot si no volem oblidar allò que ens vincula al lloc, la flexibilitat no ha de significar silenci sinó múltiples possibilitats d'acció.

“A l'espai interior de la ciutat la flexibilitat no ha de significar silenci sinó múltiples possibilitats d'acció”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

‘Winter is coming’ (l'hivern s'acosta)

■ És innegable que Europa i la resta del món occidental hem anat esdevenint, des de finals de la Segona Guerra Mundial, cada cop més nord-americans. Internet ha accelerat definitivament aquesta fusió mental i des del gener de 2017 Donald Trump, tot i ser tan vilipendiat, ha esdevingut el “nostre president”, amb tots els canvis ideològics i morals que això comporta. La gènesi de conflictes com el siríà amaga interessos obscurs. Aquests enfrontaments provoquen que molts ciutadans hagin de fugir cap als països veïns i Europa. Ni Rússia ni els EUA els acullen. A tot el continent europeu, de nord a sud, l'arribada massiva i sobtada d'aquests refugiats estimula el ressorgiment de l'extrema dreta i fragilitza l'Europa democràtica. Steve Bannon, ex-

conseller i una mena de governador civil de Donald Trump, s'ha instal·lat a Europa per organitzar i capitalitzar l'auge de l'extrema dreta al continent europeu. Espanya també està virant ràpidament cap al feixisme sobretot per la por del separatisme català perquè sap que, a falta d'arguments convincents, només fora de la democràcia és capaç de mantenir la “sagrada” unitat de la pàtria espanyola.

JORDI BAYLINA
Barcelona

Montserrat Caballé a TV2

■ Després de veure l'espai que TV2 va dedicar a Montserrat Caballé dissabte 6 a la nit, no podia quedar-me sense demostrar, a través d'aquest escrit, l'agraïment que m'imagino que molts compartiran. Jo soc del món de la dansa, no de l'òpera, i no seguia la trajectòria musical de Caballé.

Aquest reportatge sobre la seva vida professional i personal ha permès que descobrim la veritable Montserrat Caballé: “diva” només a la professió, humana, generosa, senzilla i amb moltes més virtuts, unides a la seva carrera com una de les millors veus mundials que ha omplert d'orgull Catalunya. Gràcies una vegada més a TV2 per aquest emotiu homenatge, que s'ha trobat a faltar en altres televisions.

MERCÈ MOR CORBELLA
Corbera de Llobregat (Baix Llobregat)

Pràcticament teòric

■ Moltes vegades l'educació se'ns presenta d'aquesta manera: un conjunt de termes a memoritzar, dates a empollar i noms a retenir, per tal que després els descartem, com a material innecessari que és. Es tracta d'aprovar, no aprendre. Pràcticament tot és teo-

ria. No em mal interpreteu, és necessària una base. Una part teòrica que serveixi per poder desenvolupar el nostre coneixement. Però d'aquí a fer que l'educació tingui un gran percentatge centrada en ella, hi ha un bon tros. No és repetint informació sense reflexionar, sense aplicar el coneixement a la pràctica com realment s'aprèn, sinó fent, compartint, debatent...

SARA MONTANER FERNÁNDEZ
Barcelona

La convivència

■ Una senyora que va venir d'Andalusia fa aproximadament uns 50 anys i que no parla català ni s'espera, em va dir l'altre dia que estava molt il·lusionada perquè estava estudiant anglès. No li vaig dir res, no fos cas que els unionistes m'acusessin d'atemptar contra la convivència.

LLUÍS CLARÀ IGLESIAS
Moia (Moianès)

La frase del dia

“El Parlament expressa la voluntat popular, el rei no”

Elsa Artadi, CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA I PORTAVEU DEL GOVERN

Tribuna

Andreu Mas. @Andreumasd. Periodista, escriptor i assessor en comunicació

Què estem esperant?

A hir va fer un any que “els Jordis” van entrar a la presó. I el comptador dels dies continua caient per als membres del govern legítim que estan a la presó o a l'exili. I en molts pobles i ciutats cada dia molta o poca gent surt al carrer a manifestar-se en solidaritat amb els presos polítics. I també amb més o menys assiduitat sentim el president Torra o algú altre del govern manifestar la voluntat que Catalunya esdevingui un estat propi.

Fa temps que tinc la sensació d'estar, com en Bill Murray, atrapat en un etern dia de la marmota. Veig el mateix a la televisió; a la ràdio, els tertulians de sempre especulen recurrentment sobre el mateix; i els diaris en paper i digitals informen del mateix proporcionat per les agències de notícies; per no parlar de les xarxes socials, que ens han permès descobrir que dins de cadascú de nosaltres, a més d'haver-hi un entrenador de futbol, hi ha un polític, un economista i una part d'Ernesto Ekaizer! Res canvia. Tinc una pregunta ben senzilla que m'agradaria que algú contestés: què estem esperant? Caure de genolls davant el poder de l'Estat o fer efectiva la independència i vinga!, “valor y al toro que es una mona!”. Em costa estar eternament aguantant la respiració sense moure'm, com quan jugàvem a pica paret i el que parava es girava cercant algú que perdés l'equilibri. No soc d'aquesta pasta. No em considero un hiperventilat, però tampoc estic disposat que em facin passar bou per bèstia grossa.

No entenc què fan els polítics independentistes al Congrés dels Diputats negociant uns pressupostos autonòmics. No havíem quedat que érem un estat? De veritat com a poble ens hem de sotmetre al vergonyós espectacle de sentir com ens diuen que ens donaran xavalla (200 milions d'euros ho són) i que se'ns rifin a la cara i no compleixin? El primer dia!

Ara governa el PSOE però no ha canviat res. Només hi ha hagut un canvi de noms: Borrell per Margallo (haig de dir que el conservador em semblava un nacionalista espanyol més intel·ligent i educat que el socialista); Cunillera per Millo... tots coincidint en un monosíl·lab: no a un referèndum pactat ni a res que tingui a veure amb l'exercici del dret d'autodeterminació. Tots arraulits a l'entorn d'una monarquia desacreditada que cal protegir faci el que faci, perquè és la cola d'impacte que manté unit l'Estat.

D'altra banda, no entenc per què insistim a obrir-nos el cap contra una paret: ells no cediran ni un pam. El nacionalisme espanyol històricament és granític, mentre que els catalans som experts a dividir-nos i a intentar un pacte de darrera hora. Patim tres segles de la síndrome d'Estocolm.

Fa un any vam tenir una finestra d'oportunitat històrica i els polítics no la van aprofitar per por, per prudència... tant és. Val a dir, en descàrrec seu, que tampoc van sortir al carrer els dos milions de ciutadans a col·lapsar el país (que és el que hauria tocat fer). La societat civil no va sortir al carrer a celebrar la República catalana (amb l'excepció d'uns pocs milers de persones) i

“No entenc què fan els polítics independentistes al Congrés dels Diputats negociant uns pressupostos autonòmics”

a defensar-la. Per què? Perquè ningú els havia dit quina samarreta tocava posar-se per a una ocasió com aquesta (massa anys de *performances* i poques ganes de dir als catalans que si no es creuen que són un subjecte polític no anem enlloc) o perquè no eren conscients del que se'ns venia a sobre. L'esperit de l'1 d'octubre també és el de la por a les porres, a la sang i a la violència.

Hi ha persones ben formades i informades, l'opinió de les quals respecto molt, que anuncien el pròxim *default* econòmic de l'Estat espanyol a partir del novembre, quan el BCE haurà tancat l'aixeta dels diners que ens permetien viure en una recuperació econòmica fictícia. Aleshores, diuen aquests analistes, Europa collarà Espanya perquè deixi anar Catalunya, perquè som l'única “regió” espanyola amb capacitat econòmica per reengegar d'Europa.

Si els polítics espanyols fossin intel·ligents i no prenguessin decisions a cop de víscera, aquesta seria una decisió sensata. Ara bé, no és l'única possible. Espanya pot escanyar econòmicament encara més Catalunya, i si governa *Ciudadanos*, els bascos, que diguin adeu al *cupo*. Si les previsions es compleixen, i en funció de qui governi, tot serà possible, perquè estarem en una situació d'excepció econòmica pitjor que la dels darrers deu anys. I Europa no es mourà excepte que durant el temps que ens resta perquè acabi el compte enrere vers la nova etapa de la crisi siguem capaços d'influir sobre la població europea i l'espanyola. Fer-los veure que la nostra llibertat és part de la solució econòmica, no pas del problema. Però... algú ho està fent? Algú interpel·la els ciutadans europeus i espanyols?; no els diaris, ni els partits: la ciutadania, que és qui pot pressionar i generar opinió pública. Em penso que els que haurien de fer-ho tenen massa feina repartint-se les cadires abans de tenir lloc on seure el cul, i tampoc escolten propostes.

De set en set

Manuel Castaño

Paraules vanes

El rei d'Espanya (i comte de Barcelona, del Rosselló i de la Cerdanya), se'l veia molt bé i molt segur de si ma-

teix el 12 d'octubre, primer a Madrid durant la desfilada militar i la recepció posterior, i després a la tarda visitant els afectats per la riada a Sant Llorenç des Cardassar, a l'illa de Mallorca. No semblava afectar-lo gaire que el dia abans el Parlament de Catalunya hagués aprovat una resolució que, entre altres coses, “referma el compromís amb els valors republicans i aposta per l'abolició d'una institució caduca i antidemocràtica com la monarquia”. Referma? Aposta? Posat a fer resolucions, el Parlament podia haver exigit la dissolució de l'exèrcit espanyol, el retorn de Leticia Ortiz a la carrera periodística o la prohibició de les pluges torrencials. Fent una reducció a l'absurd, allò es podria interpretar també com la renúncia a l'aspiració independentista, ja que si hom està decidit a fer una secessió, no s'entreté a discutir detalls del règim que deixa enrere; altra feina tindria. I fins i tot es podria entendre com una jugada mestra amb vista a la defensa dels encausats pels fets de l'any passat: Vegi el tribunal com aquest Parlament, els dies que no està tancat per vacances, resol sobre qüestions quodlibetals –sigui sobre el canvi climàtic, l'autodeterminació dels kurds, o la independència d'aquestes quatre províncies– que són vent de boca escrit en paper mullat, i no convé atribuir-los una transcendència que no tenen. L'escalada a més altes cotes de l'absurd sembla inacabable en la política catalana.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Una gentada en els sopars davant les presons

Tant Lledoners, com Puig de les Basses i el Catllar viuen vespres reivindicatius

Formació per als educadors de primària i de secundària

Els experts recomanen formar conjuntament mestres i professors

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Clam per la llibertat

POBLE • Milers de ciutadans omplen places per reclamar la llibertat de Cuixart i Sànchez, que fa un any que estan en presó preventiva **GOVERN** • El president Torra diu que només s'acceptarà la "lliure absolució" i l'executiu demana unitat

E. Garcia / E. Bella
BARCELONA

Un any d'injustícia i de vergonya però un any de dignitat entre reixes. Catalunya va sortir ahir al carrer per clamar per la llibertat de Jordi Cuixart, president d'Òmnium Cultural, i de Jordi Sànchez, expresident de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), empresonats ahir fa just un any per haver mitjançat en una manifestació pacífica davant la seu d'Economia durant els escorcolls del 20 de setembre. Arreu de Catalunya, i concentrats davant d'ajuntaments, omplint la plaça de Catalunya de Barcelona i davant de les presons de Lledoners, Puig de les Basses i Mas d'Enric, entre d'altres, els ciutadans van voler reivindicar la llibertat dels Jordis i denunciar l'ordre de presó preventiva ordenada per l'Audiència Nacional, acusats d'un delictes de sedició. Una decisió qüestionada des de diferents estaments, com és el cas d'Amnistia Internacional, que en tornava a reclamar l'alliberament, o per veus autoritzades, com ara la de l'expresident del Tribunal Suprem, el Tribunal Constitucional i el Consell General del Poder Judicial, Pascual Sala, que en una entrevista a RAC1 assegurava ahir: "És molt difícil que pugui admetre's l'existència d'un alçament públic i violent com el que caracteritza un delictes de rebel·lió segons el Codi Penal espanyol, per no dir que em sembla problemàtic que existeixi un

delictes de sedició."

En la carta que Jordi Cuixart va adreçar ahir als socis de l'entitat que presideix i, per extensió, a tots els ciutadans que li fan costat, els agràia que durant tot aquest any de presó: "No m'hagi sentit sol ni un segon, tant jo com tota la meva família." Cuixart va assegurar que no es penedia de res del que ha fet i, malgrat el sacrifici, confessava: "Ho tornaria a fer tants cops com calgui. I és per això que estic convençut que la desobediència civil continua sent un instrument legítim, pacífic i democràtic per transformar i millorar la societat", assegurava. "Des de l'1-O, els ciutadans d'aquest país ens hem guanyat el dret a ser tractats amb tota la dignitat i respecte. Ni adults, ni estatuts d'autonomia", deia.

Unitat d'acció política

Amb tot, Cuixart va reclamar la unitat d'acció política de les forces sobiranistes perquè només quan s'està unit es té prou força. "És imprescindible que els partits polítics sobiranistes actuïn, d'una vegada per totes, des de la unitat d'acció i la responsabilitat col·lectiva. Soc molt conscient que un dels objectius de la repressió és la divisió, però cal ser conscient de les expectatives creades i, per tant, parlar des de l'empatia però també des de la sinceritat, amb tota claredat, a la ciutadania. L'èxit de la Diada, la reprovació del rei Felip VI al Parlament o els Cims per la Llibertat són l'exemple de la

Concentració massiva per reclamar l'alliberament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart, ahir al vespre ■ EFE

Les frases

"Lluitar per la llibertat (...) és un privilegi. Un any de presó, cap renúncia: més coratge i dignitat que mai"
Jordi Cuixart

força de la unitat", va dir. Jordi Sànchez també va enviar un missatge en què deia: "Des de la presó continuem lluitant per la democràcia. I en el judici provarem la nostra innocència. Independentisme és no-violència." En una carta que la presidenta de l'enti-

"Continuem lluitant per la democràcia. I en el judici provarem la nostra innocència. Independentisme és no-violència"
Jordi Sànchez

tat, Elisenda Paluzie, va llegir a la plaça de Catalunya, Sànchez es va referir al fet que "la unitat sempre és fràgil i sense unitat tot serà més difícil". "No us deixeu provocar per aquells que busquen la nostra ira. No caiguem en cap de les provocacions que

"És indispensable que hi hagi unitat estratègica. És una crida per a tot el moviment independentista"
Elsa Artadi

l'extrema dreta i l'unionisme ens llancen. Oblidem-nos de la gent de Vox, dels amics d'en Rivera i els companys d'en Casado. Ja sabem que si fos per ells ens cremarien al mig de les places com ho feia la Inquisició", va exclamar. El vicepresident d'Òm-

nium, Marcel Mauri, també a Barcelona, clamava: "No callarem davant tanta injustícia, davant aquesta farsa en què volen convertir el judici contra els presos polítics" i aprofitava per insistir a demanar també més unitat. Per Mauri, és una "greu irresponsabilitat" la desunió del sobiranisme.

El president de la Generalitat, Quim Torra, va insistir que "l'única sentència" que acceptaran per al judici a la causa de l'1-O és "la lliure absolució". I hi va afegir que "quan arribi la sentència, si no és absoluta, aquest poble s'unirà per respondre amb tota la

L'APUNT Legitimats

Carles Sabaté

Quina lliçó d'enteresa, fermesa, conviccions, humanitat i saber estar que ens donen els Jordis des de fa un any. I les seves companyes, i famílies. Cuixart i Sánchez estan prou legitimats per dir-nos a tots plegats, no només als sobiranistes i independentistes, sinó a tot Catalunya, què pensen de la situació actual i com sortir-nos-en, com a país. Prou legitimats per qüestio-

nar la trista imatge de desunió dels partits independentistes i per demanar-nos a tots seny i desobediència cívica, sense caure en provocacions ni situacions lamentables. Prou legitimats per continuar mostrant el camí, encara que prefereixen fer algun pas enrere, al costat o on desitgin. En dies d'absència de lideratge i rumb, les seves reflexions esdevenen lliçó.

dels Jordis

radicalitat democràtica, com ho va fer l'1-O i el 3-O". Torra encapçalava ahir la presència del govern a la manifestació. Que Cuixart i Sánchez continuïn a la presó un any després per un delictes que no van cometre és, per al govern, una revenja contra el conjunt de l'independentisme. "Cada dia que passa veiem com l'Estat perpetua aquesta injustícia i aquesta tortura", va denunciar la portaveu de l'executiu, Elsa Artadi. "No hi ha delictes i haurien d'estar amb nosaltres. No es busca justícia, només revenja", va resoldre la consellera de la Presidència després de la reunió del Consell de Govern.

Artadi va subscriure la crida a la unitat que van fer ahir Cuixart i Sánchez. "Creiem que és indispensable que hi hagi unitat estratègica. És una crida per a tot el moviment independentista", va recalcar. Al seu costat, el conseller d'Acció Exterior, el republicà Ernest Maragall, va assentir abans d'arrodonir que "és clar que el govern se sent interpellat" pel missatge de Cuixart. Maragall va qualificar aquests dotze mesos de presó com "l'any de la ignomínia". ■

El major dels Mossos, Josep Lluís Trapero, anant a declarar a l'Audiència Nacional ■ ACN

Obren judici contra el major Trapero

■ L'Audiència enllesteix la investigació i inicia el procés per jutjar l'excap dels Mossos i la seva cúpula per l'actuació durant l'1-O

Redacció
MADRID

L'Audiència Nacional ha decidit obrir judici a l'exmajor dels Mossos d'Esquadra Josep Lluís Trapero i a la resta de la cúpula del cos policial pels fets del 20 de setembre i de l'1 d'octubre de l'any passat, segons va avançar TV3. La fiscalia disposa de cinc dies per presentar l'escrit en què detallarà l'acusació i la petició de pena.

Fonts del ministeri públic van explicar ahir a la nit a l'ACN que no havien encara rebut la interlocutòria de l'Audiència, tot i que si finalment la reben hauran de definir-se per primera vegada amb vista als judicis sobre el procés. A banda de Trapero, també seran jutjats la intendent Teresa Laplana, l'exdirector dels Mossos Pere Soler i l'exsecretari general d'Interior Cèsar Puig. A la primavera, la jut-

gessa Carmen Lamela va cloure la investigació i va proposar jutjar Trapero per sedició i organització criminal. Al juny, la sala va desestimar els recursos de la defensa i va confirmar els processaments en considerar-los responsables de muntar un "dispositiu enganyós" per permetre la celebració del referèndum, prohibit pel TC. Seria el primer judici contra un alt càrrec de la Generalitat per l'1-O. ■

Tribeca

café - bar

Plaça de les Valls d'Ax,
local 2 · Palafolls

GINEBRA + TÒNICA SCHWEPPES (5 €)
BEEFEATER · BOMBAY SAPHIRE · TANQUERAY · SEAGRAMS

GINEBRA + TÒNICA PREMIUM (7,50 €)
MOM · PUERTO DE INDIAS · ISH · HENDRICKS · G'VINE

SUPLEMENT TÒNICA PREMIUM + 0,50 €

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els consellers Maragall i Artadi, el vicepresident Aragonès i el president Torra, durant l'acte de solidaritat amb Jordi Cuixart i Jordi Sànchez ■ QUIQUE GARCÍA / EFE

Crida urgent a la unitat

MAURI · “És una irresponsabilitat molt greu que no hàgim estat capaços de consensuar una estratègia compartida. Siguem tots responsables del moment que vivim” **SÀNCHEZ** · “Només quan hem anat junts hem tingut l'oportunitat de ser més. La unitat és molt difícil de construir i molt fàcil de perdre” **PALUZIE** · “És l'Estat espanyol qui comet crims i vulnera drets”

Xavier Miró
BARCELONA

L'acte central de solidaritat amb Jordi Sànchez i Jordi Cuixart quan es complia un any del seu empresonament es va convertir ahir a la plaça de Catalunya de Barcelona en una crida a la unitat estratègica que no han estat capaços de consensuar fins al moment JxCat, ERC i la CUP. Aquest va ser el missatge unitari de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC) i Òmnium Cultural en l'horitzó d'un judici en què prevenen que els presos s'enfrontaran a peticions dures de presó i que es proposen convertir en un altaveu per denunciar el que consideren una “farsa” per “castigar” al moviment independentista català.

El vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, va acusar als líders polítics sobiranes d'haver comès una “irresponsabilitat molt greu” per no haver estat capaços encara de consensuar una estratègia de futur amb l'objectiu posat en la república catalana. Mauri va reivindicar que aquesta estratègia ha de donar resposta al 80% de la ciutadania catalana que es defineix republicana i que vol la llibertat dels presos polítics en una referència que crida a estendre la unitat d'acció dels independentistes amb Catalunya en Comú. En una línia semblant, la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, llegia un parlament enviat des de la presó

per l'expresident de l'entitat, Jordi Sànchez, en què advertia que “només quan hem anat junts hem tingut l'oportunitat de ser més” i recordava a les forces polítiques independentistes que la unitat és “molt difícil de construir i molt fàcil de perdre”. Sànchez també demanava a la base independentista que “exigeixi” aquesta unitat dels líders polítics.

Unitat estratègica per poder respondre, en primer terme, al judici als exlíders governamentals i civils empresonats per l'1-O. Després que s'hagi filtrat a mitjans de comunica-

Noam Chomsky insta Espanya a posar en llibertat els presos i a dialogar per trobar una solució política

ció que la fiscalia mantindrà les acusacions de rebel·lió amb penes de fins a 15 o 20 anys de presó, les entitats van aprofitar l'acte d'ahir per cridar al moviment independentista a persistir en les mobilitzacions massives i pacífiques al carrer. Pocs minuts abans de l'inici de l'acte, el president de la Generalitat, Joaquim Torra, explicava en declaracions als periodistes que “si la sentència no és absolutòria”, es respondrà “amb tota la radicalitat democràtica”. Des de la presó, Jordi Sànchez anunciava que només acceptarà com a sentència justa “l'ab-

solució” perquè, referma, “el 20-S i l'1-O no vam cometre cap delictes”. En aquesta línia, Mauri advertia al govern del PSOE que aquesta és l'única resposta que admetran de la justícia espanyola. En cas contrari, consideraran que els tribunals han imposat la “venjança” i el govern socialista s'haurà fet “còmplice de l'extrema dreta de Vox”, el partit ultra que s'ha personat en totes les causes obertes contra l'independentisme. Mauri va retreure a l'executiu de Pedro Sánchez que alguns dels seus integrants, primer hagin qualificat d'inventades imatges de violència policial l'1-O i hagin negat l'existència d'un referèndum pactat a Escòcia i, finalment, hagin decidit portar al Tribunal Constitucional la reprovació del rei aprovada al Parlament tal com feia el govern de Rajoy amb les resolucions de la cambra catalana.

“Preparem-nos i organitzem-nos per al judici”, cridava Mauri, que acusava l'Estat espanyol de forçar el Codi Penal i saltar-se “les seves pròpies lleis” amb l'objectiu de criminalitzar el moviment independentista. El vicepresident d'Òmnium alerta del “fals relat” iniciat amb els informes policials del 20-S i corroborat per la instrucció del Tribunal Suprem que “inventa una manifestació tumultuosa” que no va existir per poder acusar de rebel·lió i sedició Sànchez i Cuixart. El mateix relat, avisa, que a l'estiu es prolonga amb la campanya de Ciutadans

Chomsky, Davis i Emmerson

L'intel·lectual nord-americà Noam Chomsky, l'activista pels drets dels negres Angela Davis, o l'advocat anglès especialitzat en drets humans Ben Emmerson són alguns dels personatges internacionals que van participar en un vídeo realitzat expressament per al primer aniversari de l'empresonament dels Jordis i en què també va prendre part l'entrenador de futbol Pep Guardiola. En el document video-gràfic, Chomsky insta “Espanya a posar en llibertat els presos i resoldre el problema polític amb diàleg”.

contra els llaços grocs de solidaritat amb els presos amb l'objectiu de “trencar la convivència” a Catalunya i construir la imatge de violència en què es basen les acusacions de rebel·lió i sedició. Una violència que, a Catalunya, només ha exercit la ultradreta, recordava. Darrerament, conclou, s'ha arribat a informar en mitjans espanyols que a Catalunya s'agradeix ciutadans pel fet de parlar castellà. Mauri lamenta que el poder polític de l'Estat espanyol “no ha sabut o no ha volgut trencar amb el franquisme”.

Jordi Sànchez, per la seva banda, demanava a l'independentisme “no defallir” i continuar “units i mobilitzats” al voltant de la no-violència. Paluzie afirmava que l'únic que “comet crims i vulnera drets” és l'Estat espanyol, a qui acusa “d'utilitzar els presos d'ostatges per aturar una majoria que guanya cada cop que s'expressa a les urnes”. Uns milers de persones van omplir el centre de la plaça de Catalunya en un acte en què també es van fer connexions televisives amb les concentracions a les presons de Mas d'Enric, Puig de les Basses i Lledoners, on va tenir lloc l'acció més emotiva amb l'enlairament de 365 fanalets al cel nocturn en record de l'any sencer de presó dels Jordis. Portaveus d'entitats socials i de drets humans també van rebutjar el “relat fals” en què se sostenen les acusacions de rebel·lió i sedició contra els presos polítics catalans. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

A la ciutat de Figueres, foto superior a l'esquerra, va actuar una xaranga. A dalt a la dreta, la concentració de Palamós. I a baix d'esquerra a dreta, un moment de l'acte d'Olot amb els globus il·luminats, la concentració de Blanes i la que es va portar a terme a la Bisbal ■ EPA

Música, poemes i globus cap al cel

Molts municipis de tot Catalunya van convocar ahir al vespre actes per reclamar la llibertat del Jordi. A les comarques de Girona, concretament a l'Alt Empordà, la plaça de

l'Ajuntament de Figueres van aplegar més de 300 persones. La xaranga Els Ministrers de Figueres hi va posar la música i, posteriorment hi va haver una projecció d'un vídeo dels

Jordis, es van llegir poemes i també el manifest d'Òmnium i l'ANC.

Al Baix Empordà hi va haver un ampli seguiment, especialment a la Bisbal d'Empordà i Pala-

mós, poblacions on es van fer concentracions davant de l'ajuntament.

A la comarca de la Selva hi va haver una concentració a la plaça d'Espanya de Blanes i també va tenir lloc

un acte a Santa Coloma de Farners.

A la comarca de la Garrotxa, els assistents a la concentració d'Olot van omplir el cel de globus il·luminats. Després de la lec-

tura del manifest de l'ANC i d'Òmnium Cultural i un del CDR garrotxí, es va portar a terme una actuació musical, un minut de silenci i també es va cantar *Els Segadors*. ■

Concentració també a Brussel·les

Natàlia Segura
BRUSSEL·LES

Un grup d'eurodiputats es va concentrar ahir a les portes a la seu del Parlament Europeu a Brussel·les per reivindicar la llibertat del diputat de JxCat Jordi Sánchez i el president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart. El dia

que es compleix un any d'ençà que els dos líders independentistes de la societat civil van entrar a la presó de forma preventiva acusats de rebel·lió, la plataforma Diàleg UE-Catalunya va denunciar davant l'Eurocambra que la justícia espanyola els manté en presó. "L'Estat espanyol encara té marge

per evitar un procés polític vergonyós en contra dels presos polítics", va afirmar ahir el portaveu de la plataforma i exministre d'Exteriors eslovè Ivo Vajgl. Aquest ha avançat que d'aquí a dos mesos tornaran a protestar per la situació de la resta de presos polítics catalans a Brussel·les.

Concentració d'eurodiputats davant l'Eurocambra per demanar la llibertat per als Jordis, ahir a Brussel·les ■ ACN

A banda dels eurodiputats membres de la plataforma, a l'acte també hi van participar la delegada

de la Generalitat davant la UE, Meritxell Serret, el conseller de Treball, Afers Socials i Famílies, Chakir

el Homrani, l'exconseller Lluís Puig i el membre dels CDR refugiat, Adrià Carrasco. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un assistent amb un mòbil fa una captura del moment en què es van enlairar 365 fanalets darrere la presó de Lledoners ■ LAURA BUSQUETS/ACN

Lledoners s'omple d'estels per la dignitat dels Jordis

■ L'ANC i Òmnium enlairen 365 fanalets per commemorar els 365 dies que fa que estan presos i demanar l'alliberament ■ L'advocat Alonso Cuevillas anuncia que s'obre el judici oral contra Trapero i els Mossos

Jordi Alemany
SANT JOAN DE VILATORRADA

Un cel ple d'estels de llums per reclamar la llibertat de Jordi Cuixart i Jordi Sànchez, però sobretot per reivindicar la seva "dignitat" un any després del seu empenonament. Fins a 365 fanalets van enlairar la presó situada a Sant Joan de Vilatorrada sota l'atenta mirada de centenars de persones que es van aplegar en l'acte organitzat per l'Assemblea Nacional Catalana i Òmnium Cultural a l'esplanada del Mas de les Torres, on dues hores abans d'iniciar-se l'acte ja hi accedia una corrua de vehicles per aparcar-hi ordenadament malgrat un primer xàfec que no va anar a més.

En un acte evidentment emotiu, amb música, poesia, lectura de ma-

nifestos –un manifest de les dues entitats i dels dos presos polítics–, la novetat del dia la va donar l'advocat de Carles Puigdemont, Jaume Alonso Cuevillas, que en els seus parlaments va anunciar que havia rebut la notificació que s'obria el judici oral contra el major Trapero i la cúpula de la direcció dels Mossos d'Esquadra per un delictes de sedició i organització criminal pels fets del 20 de setembre passat i de l'1-O, i que aviat es rebrien els escrits de la fiscalia.

L'advocat, que conjuntament amb el seus col·legues Jordi Pina i Marina Roig, que representen Sànchez i Cuixart respectivament, havien visitat moments abans els presos polítics a Lledoners, va qualificar les acusacions de rebel·lió i sedició i d'al-

Les frases

“Els presos i les seves famílies són un exemple de fermesa, determinació i coratge”

Jaume Alonso Cuevillas
ADVOCAT

“Vull sortir de la presó, però no a qualsevol preu. Només acceptaré com a justa l'absolució”

Jordi Sànchez
EXPRESIDENT DE L'ANC

“És imprescindible que els partits polítics sobiranistes actuïn, des de la unitat”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

El bona nit més mediàtic d'en Joan BonaNit

Un dels protagonistes de la nit d'ahir a la part del darrere de la presó de Lledoners va ser el conegut com a Joan BonaNit, un jove que vol mantenir l'anonimat que cada vespre, megàfon en mà, desitja la bona nit als als Jordis i a tots els consellers i conselleres preses. I ahir, just abans de l'enlairada dels 365 fanalets, ho va tornar a fer, però els centenars d'assistents

ho van poder escoltar per la megafonia. La música, amb interpretacions de *L'estaca*, la versió de l'alemany *Viva Puigdemont*, el *Cant dels ocells* o *La masovera*, entre altres la va posar el col·lectiu Músics per la Llibertat –alguna amb un nas de pallaso en homenatge al regidor local Jordi Pesarrodonà– que es va combinar amb la lectura de poemes com *Ara mateix* i

Les quatre banderes, de Miquel Martí i Pol; *Salve*, de Miquel de Palol; *La rosa de paper*, de Vicent Andrés Estellés, o la combativa *Cançó dels invadits*, d'Apel·les Mestres.

Dels crits espontanis de la gent no se'n va escapar ni el jutge Llarena, ni Felip VI, mentre es van repetir els tradicionals de “Ni un pas enrere”, “llibertat” i “independència”.

tres que han suposat una persecució de l'independentisme d’“injustes, absurdes i esperpèntiques”, recordant que hi ha “un miler d'imputats entre alcaldes, pallassos, activistes, metres i mecànics”. Amb tot, va assegurar que la voluntat era eliminar el “soufflé” independentista amb una repressió injusta, però en canvi havien aconseguit que “estiguem aquí, tossudament aïllats, més forts, units i determinats que mai”. Cuevillas va explicar que no aniran a defensar els acusats, sinó a “atacar i evidenciar les carencies democràtiques de l'Estat” a Europa, que va qualificar de tenir “mentalitat imperialista”, tenir “una burocràcia de pladur”.

Unitat per davant de tot

La demanda d'unitat va ser el fil conductor d'un acte, sincronitzat amb el de Barcelona, no només pels crits espontanis dels centenars de persones que hi van assistir, sinó perquè també va ser recurrent en els que hi van intervenir. El mateix Sànchez, en una carta llegida per un amic animava a la gent a “exigir” aquesta unitat perquè “després la protegiu”. El lletrat Pina també va alertar que davant de les acusacions o sentències que arribin “no defallim, perquè els presos no ho estaven fent i “engeguem d'una vegada la República”. Unes paraules d'ànim que també va voler traslladar l'advocada de Cuixart, recordant que els Jordis estaven en millor ànim que fa un any i transmetent un missatge del president d'Òmnium: “No hi ha poesia per a tanta democràcia.”

I els crits reclamant unitat van ser especialment audibles al final de l'acte, que va durar més de dues hores, quan van intervenir el conseller de Territori i Sostenibilitat, Damià Calvet, i la d'Agricultura, Teresa Jordà. De fet, els crits van fer interrompre els seus discursos en diverses ocasions. L'alcald de Sant Joan de Vilatorrada, Gil Ariso (PDeCAT), que va ser agredit durant l'1-O, va ser l'encarregar d'iniciar els parlaments posant de relleu que els Jordis estan injustament presos i recordant que no són els que van afusellar Companys, però “són els seus hereus”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els participants en la caminada al Puig de les Basses es van acostar a uns centenars de metres del mòdul on hi ha Dolors Bassa, al fons de la imatge ■ MANEL LLADÓ

Llums vora la presó

CONVOCATÒRIA • Una caminada de persones amb llanternes va recórrer simbòlicament part del camí que envolta el centre penitenciari del Puig de les Basses, coincidint amb un any de les primeres ordres de detenció **CITA** • Unes mil cinc-centes persones es van aplegar com cada dimarts davant de la presó de Figueres on hi ha reclosa l'exconsellera Dolors Bassa

Esteve Carrera
FIGUERES

Amb lots o telèfons mòbils per fer-se llum, una columna d'uns centenars de persones va recórrer part del sender que envolta el centre penitenciari del Puig de les Basses a Figueres, per encerclar simbòlicament un tram del recinte de la presó on està reclosa Dolors Bassa. En aquest centre penitenciari la cita és habitual, cada dimarts, amb la convocatòria de sopars populars i sorollosos al pàrquing davant mateix de la presó per solidaritzar-se amb l'exconsellera i tots els presos i exiliats. Ahir, però, els CDR de Figueres, Empordà-Vallespir i les entitats sobiranistes havien fet una convocatòria més específica coincidint amb l'efemèride d'un any de la detenció dels dos primers presos, Jordi Cuixart i Jordi Sànchez. Sense desvelar la finalitat del dispositiu, les consignes demanaven als participants de presentar-se amb lots i botes. Aquestes últimes setmanes les convocatòries del dimarts al Puig de les

Basses ja havien reunit més d'un miler de persones. Ahir el temps no acompanyava –plouia de manera intermitent quan va començar l'acte–, però unes mil cinc-centes persones es van presentar. La crida s'havia fet extensiva al conjunt de la demarcació per la necessitat d'aple-

La caminada va apropar els participants a uns centenars de metres del mòdul de Dolors Bassa

gar més gent de la que venia habitualment per dur a terme aquesta acció. L'ANC de Girona havia respost organitzat un autobús per desplaçar-se a Figueres. A l'hora d'iniciar el recorregut, però, començava a ploure i els qui enquadraven la iniciativa van demanar que només participessin en la caminada les persones que anessin ben equipades, tenint en compte el fangueig, la foscor i la dificultat del camí. Les prop de dues-centes persones que s'hi van apuntar van poder il·lumi-

nar un camí fins a alguns centenars de metres de distància del mòdul on sabien que està reclosa Dolors Bassa. La caminada es va filmar per fer una connexió en directe amb la plaça de Catalunya a Barcelona, on es van projectar les imatges en una pantalla en el decurs de l'acte que es feia al mateix moment a la capital del país.

La pluja no va anar a més i no va perjudicar la cita habitual del dimarts a la zona d'aparcament davant de la presó, on el gruix dels participants esperaven el retorn dels caminaires per iniciar els parlaments. Van intervenir Aurèlia Ramos per l'ANC, Xavier Antich per Òmnium i també va prendre la paraula Montse Bassa, germana de l'exconsellera empresonada, per agrair el suport de la mobilització. El manifest de l'ANC va posar el focus sobre els "tres-cents seixanta-cinc dies" transcorreguts; un recompte de dies que la locutora va anar repetint per recordar la situació personal dels presos i el context polític que ha portat a aquesta situació: "Aquests tres-cents seixan-

Com cada dimarts però amb l'agreujaent d'una efemèride

Cada dimarts més d'un miler de persones es concentren davant de la presó de Figueres; aquest dimarts, però, coincidí amb els tres-cents seixanta-cinc dies de les primeres ordres de detenció.

ta-cinc dies ens interpel·len i ens exigeixen compromís. No podem perdre més temps. Ens hem de mantenir fermes i decidits per fer realitat el mandat de l'1 d'octubre, per avançar obstinadament cap a la independència, que ens portarà a la República catalana", conclouia el manifest.

Abans i després dels parlaments, i mentre es paraven les taules, com cada dimarts davant de la presó de Figueres, uns grallers, músics espontanis, i el conjunt dels participants amb xiulets, sirenes, cassoles i proclames per exigir la llibertat dels presos, es van encarregar de mantenir un volum sonor constant perquè l'exconsellera els pogués sentir. Proclames de suport i ahir, a més a més, algunes llums que es van acostar entorn dels mòduls de la presó; és el missatge d'escalf i mobilització que els que es reuneixen cada dimarts al Puig de les Basses diuen que volen fer arribar a Dolors Bassa. Ahir era un dimarts més, però amb l'agreujaent que aquest coincidí amb els "tres-cents seixanta-cinc dies" de les primeres ordres de detenció. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sánchez porta al TC l'opinió del Parlament contra el rei

■ El president aparca els dubtes i ara vol blindar Felip VI ■ L'advocat de l'Estat de Rajoy no veia la possibilitat d'anul·lar, al març, el text que legitimava l'1-O ■ El govern etziba que el monarca no representa la voluntat popular

D. Portabella / E. Bella
MADRID / BARCELONA

El govern que presideix Pedro Sánchez va acabar de desfullar la margarida al voltant de Felip VI i va concloure que la moció del Parlament que reprova el rei i defensa l'abolició de la monarquia mereix una impugnació al Tribunal Constitucional. Després dels dubtes legals inicials airejats pel mateix Sánchez en la recepció del 12 d'octubre sobre si hi havia possibilitat d'anul·lar la veu del Parlament –“no ha comès cap irregularitat ni cap il·legalitat”, perquè el text és “declaratiu i no té força jurídica”, va arribar a explicar el president espanyol–, ahir la vicepresidenta Carmen Calvo va anunciar que el govern recorrerà davant del TC contra l'opinió del Parlament expressada en el text d'En Comú Podem i aprovada amb JxCat i ERC, perquè la cambra “no pot intentar traçar la forma d'estat”.

El gir del govern arriba en ple xoc de versions al voltant de l'error de protocol de Sánchez el 12-O –es va quedar al costat del rei en lloc de saludar-lo i prou–, que, des de La Moncloa, la portaveu Isabel Celaá ha atribuït a un afany de Felip VI de tenir una reparació moral en forma de fotografia oficial amb els poders de l'Estat.

Tot i celebrar un Consell de Ministres extraordinari dilluns en què Celaá sols va dir que “s'està estudiant”, Calvo va defensar ahir la idoneïtat del recurs. “Som responsables i fiables. Proposarem un recurs al TC perquè un parlament autonòmic no pot intentar traçar la forma d'estat. No té cap sentit des del punt de vista jurídic, però sí que ha de tenir una resposta política”, va dir Calvo. En la mateixa recepció del 12-O en què Sánchez no veia la possibilitat d'anul·lar la veu del Parlament, Calvo ja es mostrava més combativa i avisava que l'ofensa al

Calvo, amb el president del Tribunal Suprem, Carlos Lesmes, i el del TC, Juan José González Rivas, el 12-O ■ JUANJO MARTÍN / EFE

rei “no es pot deixar passar”, i ahir va ser ella qui va anunciar el recurs al TC, que divendres anirà al Consell de Ministres.

Opinió al Consell d'Estat
Segons va precisar la ministra Meritxell Batet, el pas previ serà demanar un informe al Consell d'Estat –no vinculant– que “donarà la viabilitat jurídica” per formalitzar el recurs. Els dubtes de Sánchez entronquen amb el que fins ara era l'opinió de l'Advocacia de l'Estat, que desestimava portar al TC textos declaratius sense rang jurí-

Iglesias buscarà el sí de Junqueras als pressupostos

Quan ERC i el PDeCAT viuen pendents de si la fiscal María José Segarra rebaixarà o no l'acusació de rebel·lió contra els presos polítics, el recurs al TC contra el Parlament posa un nou obstacle a Pedro Sánchez per tenir el vot independentista als pressupostos del 2019. Amb l'afany d'estovar ERC, el líder de Podem, Pablo Iglesias, visitarà aviat Oriol Junqueras a Lledoners per buscar el sí dels republicans.

Iglesias és conscient de l'excelsionalitat dels presos,

però anima ERC a mirar més enllà. “La situació dels presos és un problema polític, però n'hi ha més: que els catalans no arribin a final de mes és un problema polític, i jo estic convençut que una formació d'esquerra no impedirà que els catalans puguin guanyar 900 euros de salari mínim, que s'apugin els recursos per a la llei de dependència, que es protegeixin els inquilins i que s'abaixi el preu del lloguer”, va assenyalar Iglesias. El PDeCAT, al seu torn, instava el líder mo-

rat a reunir-se també amb els seus presos i no només amb Junqueras. Sánchez necessita el sí del PNB i d'ERC i almenys l'abstenció del PDeCAT.

La portaveu del govern, Elsa Artadi, va advertir que l'executiu veu “complicat” aprovar els comptes de Sánchez amb el suport de l'independentisme, tal com va traslladar a la vicepresidenta espanyola durant el cafè breu que van fer la setmana passada a Barcelona: “No estem en una situació en què hagi afluïtat la repressió.”

dic. Sense anar més lluny, el ministre de Justícia de Mariano Rajoy, Rafael Catalá, admetia al març que no podia fer res contra la moció del Parlament que legitimava Carles Puigdemont i l'1-O perquè era un “text de voluntats”.

Que Sánchez combati judicialment el Parlament va sobtar el líder de Podem, Pablo Iglesias. “En democràcia encara és legítim que un Parlament digui «no estem d'acord amb el que va dir el rei», i el TC ha d'estar per coses més importants”, va defensar. “Al pas que anem, n'hi ha que voldrien posar-nos a la presó per haver dit que ens sembla més democràtic que el cap d'estat a Espanya es triï votant”, reblava. A ERC, Joan Tardà era rotund: “Si han d'anar

Les frases

“Un parlament no traça la forma d'estat. No té sentit jurídic i tindrà una resposta política”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA ESPANYOLA

“El Parlament el tria la gent i representa la voluntat popular; el rei, no”

Elsa Artadi
PORTAVEU DEL GOVERN

al TC, que hi vagin. Però la llibertat d'expressió d'un parlament és intocable i sagrada. El PP, Cs i –per desgràcia– el PSOE estan entossudits a fer el femer cada cop més gran.”

Més judicialització

El president de la Generalitat, Quim Torra, va evidenciar la contradicció que suposa portar la qüestió al TC i alhora defensar, com va fer Calvo, que cal donar-hi una “resposta política”. “És d'una lògica remarcable: com que vols una resposta política, la portes a un tribunal. I així tot, bàsicament”, piulava Torra. Després de la reunió de l'executiu, la portaveu, Elsa Artadi, va recordar que el Parlament l'escull la gent i representa la voluntat popular; “el rei, no”. La també consellera de la Presidència va reiterar que, amb la decisió de presentar recurs, el govern de Sánchez “no és gaire diferent” del de Rajoy. “No fan cap favor a la imatge del rei”, va concloure. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El govern rellança la llei per al vot electrònic des de l'exterior

El 155 va interrompre la tramitació de la norma, que el Consell de Garanties Estatutàries ja va avalar. Maragall dimitirà abans de dues setmanes per ser candidat d'ERC

Emili Bella
BARCELONA

El govern va rescatar ahir la llei que ha de permetre als catalans residents a l'estranger votar per via electrònica en unes eleccions al Parlament –i altres processos electorals que depenguin de la Generalitat–. L'aplicació de l'article 155 va escabotjar la tramitació de la norma, que ara es reprèn amb la ratificació del projecte de llei. “Si no hi hagués hagut 155, aquesta llei estaria vigent, perquè hauria completat el procés parlamentari. Reprenem el camí interromput per la força de l'Estat”, va resumir el conseller d'Acció Exterior. Ernest Maragall confia que la llei s'aprovarà malgrat que el govern no disposi d'una majoria assegurada a la cambra. De fet, cal una majoria qualificada de dos terços perquè tiri endavant. “Francament, és imaginable que algun grup estigui en contra d'am-

La frase

“Es tracta d'una segona aprovació. Si no fos per l'aplicació del 155, aquesta llei estaria vigent”

Ernest Maragall
CONSELLER D'ACCIÓ EXTERIOR

pliar els drets dels nostres ciutadans?”, va posar en dubte el conseller.

A petició de Ciutadans, el Consell de Garanties Estatutàries ja va analitzar el projecte de llei anterior, que no ha canviat, i va donar-li el vistiplau en entendre que no contradiu la Constitució. Només va recomanar que es facin proves abans d'aplicar-lo per garantir el correcte funcionament i la fiabilitat del sistema i que se signin els convenis de col·laboració administrativa amb l'Estat espanyol.

En qualsevol cas, el text pretén equiparar la participació des de l'estranger

amb la que es registra a Catalunya, amb un mecanisme “segur i exigent des del punt de vista tecnològic, jurídicament blindat” que “garanteix la confidencialitat i la privacitat”.

D'aquesta manera, s'estalviaria tota la casuística d'impediments a l'hora de votar des de fora per correu, que, segons el conseller, “ofereix febleses i tota mena d'anècdotes poc afortunades per exercir el dret a vot per aquesta via”.

El rellançament del vot electrònic per als residents a l'estranger forma part de l'agenda en curs que Maragall està decidit a continuar desplegant mentre sigui titular d'Acció Exterior. “No hi haurà coincidència entre el càrrec de conseller i el de candidat” a les eleccions municipals per ERC a la ciutat de Barcelona, va garantir. Les primàries se celebraran divendres de la setmana que ve i l'endemà un congrés ratificarà la candidatura. ■

El conseller Maragall, ahir durant la roda de premsa posterior a la reunió del govern ■ ACN

Mantenir l'horari d'hivern tot l'any

El Consell Assessor per a la Reforma Horària dona suport a l'eliminació del canvi d'horari de primavera i tardor des d'un punt de vista fisiològic i recomana el manteniment de l'horari d'hivern (GMT+1) tot l'any, segons un informe encarregat fa un mes pel govern donat a conèixer ahir. El document explica la desorganització horària a Catalunya en part per la decisió de situar Espanya en el fus horari GMT+1 l'any 1940. Els ex-

perts no troben dades que acreditin els beneficis econòmics que pugui tenir un suposat estalvi energètic derivat del canvi horari. L'informe recull que la sincronització del rellotge intern té afectacions sobre la salut i que més llum al vespre i poca al matí pot produir més alteracions del son. També conclou que, en cas d'infants i adolescents, l'horari d'estiu (GMT+2) no coincideix amb els horaris escolars i afavoreix la tendència

vespertina, amb la qual cosa pot disminuir el rendiment acadèmic. Segui com vulgui, l'informe planteja la necessitat de debatre el retorn al fus horari de Greenwich en comptes del fus actual de Berlín, adoptat pel règim franquista per alinear-se amb l'Alemanya nazi. La decisió és competència de l'Estat. Sobre el canvi de fus, el consell assessor no és conclouent i el vincula a un debat més ampli, d'abast europeu.

MÚSICA ANTIGA

17 d'octubre

JUDITHA TRIUMPHANS,
DE VIVALDI

JORDI SAVALL – EL SO ORIGINAL

L'Auditori obre la temporada de Música Antiga amb una peça de Vivaldi de força vocal inqüestionable.

El mestre Jordi Savall dirigirà aquest oratori d'intensitat extraordinària i l'únic del compositor que ha sobreviscut fins als nostres dies.

L'AUDITORI
auditori.cat

L'Auditori és un consorci de

Mèdies patrocinadores

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Brussel·les no actuarà davant el tancament de webs de l'1-0

■ La Comissió Europea descarta pronunciar-se perquè creu que el cas encara té recorregut judicial a l'Estat espanyol ■ La resposta arriba més d'un any després que la Generalitat presentés la queixa

Natàlia Segura

Brussel·les

L'executiu europeu dona formalment el cop de porta a les queixes del govern català pel tancament de webs del 1 d'octubre. En la resposta per escrit al llavors secretari de Telecomunicacions, Jordi Puigneró, ara al capdavant de la cartera d'Administracions Públiques, la Comissió Europea va comunicar dimecres passat a les autoritats catalanes que ha "tancat el cas" perquè considera que aquest encara té recorregut a través de la justícia espanyola. A més, en la missiva signada pel director general de Xarxes de Comunicació, Continguts i Tecnologies en nom del comissari de Mercat Digital Únic, Andrus Ansip, aquest ressaltava que

"un nombre significatiu de pàgines" han estat reobertes.

Tot i descartar cap mena d'investigació o mesura sobre la clausura de webs, la resposta a Puigneró reconeix que aquest tipus de mesures només es poden aplicar si són "apropiades, proporcionals i necessàries en una societat democràtica". També emfatitza que les restriccions de webs han de ser "conformes a la Convenció Europea per a la Protecció dels Drets Humans i les Llibertats Fonamentals". Ara bé, més enllà d'assenyalar les normatives europees sobre telecomunicacions i llibertat d'expressió a tenir en compte en aquests casos, l'executiu europeu no entra a valorar si hi ha hagut o no una violació d'aquestes lleis, tal com defensa la Generalitat.

El conseller Jordi Puigneró amb la carta a la Defensora del Poble europea ■ ACN

En els dies previs al referèndum de l'1 d'octubre la Guàrdia Civil va tancar per ordre judicial fins a 140 webs, entre aquestes la de

l'ANC o d'Empaperem.cat, que coordinava les encartellades massives per promocionar la votació. Fins i tot, el Tribunal de Justícia

de Catalunya va ordenar a Google que retirés de Play Store l'aplicació que prometia saber on s'havia de votar l'1-0. La resposta de

Brussel·les arriba just després que Puigneró denunciés el silenci al llarg d'aquest any al Defensor del Poble Europeu. De fet, la carta està signada l'endemà que el conseller registrés la queixa. Puigneró creu que la CE "s'ha vist obligada moure fitxa". Sobre el contingut de la missiva, el govern considera que "en certa manera obre

La xifra

32

pàgines web bloquejades ja han estat reobertes, segons la CE.

La frase

“Qualsevol mesura per restringir drets o llibertats fonamentals només es pot imposar si és en una societat democràtica”

Comissió Europea

la porta a admetre que el tancament de webs, dominis i aplicacions es va fer de manera desproporcionada per l'Estat”. ■

MALEÏDA HEMEROTECA AVUI FA UN ANY 17 d'octubre del 2017

XEVI SALA

Tots som Jordis

L'endemà de la detenció del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, i del president de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC), Jordi Sánchez, la gent surt al carrer per expressar la seva commoció i el seu rebuig a una onada repressora que tot just acaba de començar. "Llibertat Jordis", "Llibertat presos polítics" i "Tots som Jordis" són les pancartes més vistes en les manifestacions que milers de persones fan arreu de Catalunya. Només a Barcelona, la concentració ja aplega dues centes mil persones, amb espelmes, estelades i fulls en diferents idiomes per llançar al món la idea que un estat sense garanties democràtiques està perseguint l'independentisme legítim. Paral·lelament, el govern català manté l'oferta de diàleg a l'espera de l'aplicació del 155 i el TC anul·la la llei del referèndum. ■ EPA

“L'Estat espanyol ha entrat en una espiral de bogeria”

MARCEL MAURI Portaveu d'Òmnium Cultural

“Estan tractant d'escapar l'ANC i Òmnium”

AGUSTÍ ALCOBERTO Vicepresident de l'Assemblea Nacional Catalana

“Que la policia ataquí escoles no genera el millor clima per a les empreses”

ORIOLE JUNQUERAS Vicepresident del govern de Catalunya

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Josep Borrell retira l'estatus diplomàtic al delegat de Flandes

El ministre d'Exteriors es queixa per tercera vegada a l'ambaixador belga per les crítiques del president flamenc a l'Estat espanyol per la situació dels presos polítics catalans

Redacció
BARCELONA

El Ministeri d'Afers Estrangers espanyol ha retirat l'estatus diplomàtic al delegat del govern de Flandes a l'Estat, André Hebbelinck, per les crítiques del president del Parlament flamenc a l'Estat espanyol. Ahir, el ministre Josep Borrell es va queixar un altre cop a l'ambaixador belga per les crítiques a Espanya del president de la cambra flamenca, Jan Peumans, que va assegurar que l'Estat espanyol "és incapaç de complir les condicions per formar part d'una Europa democràtica" perquè té "presos polítics". Segons Borrell, els comentaris de Peumans són "inacceptables" i "impropis" d'un "país aliat i amic com Bèlgica", i així ho va traslladar a l'ambaixador belga, a qui va comunicat la retirada de l'estatus diplomàtic al delegat del govern flamenc.

Amb la d'ahir és la tercera vegada en menys d'un

Jan Peumans, amb Carles Puigdemont el 9 d'octubre passat al Parlament flamenc ■ NATÀLIA SEGURA

mes que l'ambaixador belga és convocat al Ministeri d'Afers Estrangers com a protesta per les paraules de Peumans sobre el procés i les relacions entre el govern català i el govern es-

panyol.

En la reunió, que va durar mitja hora, el ministre va reiterar a l'ambaixador belga el "malestar" de l'executiu espanyol per les declaracions del president

del Parlament flamenc, que va considerar "contràries a l'esperit de fraternitat entre pobles que comparteixen un projecte comú en el marc de la Unió Europea".

Amb la decisió de Borrell, el delegat del govern de Flandes deixarà de ser "agent diplomàtic de l'ambaixada del Regne de Bèlgica" i perd "els corresponents privilegis i immuni-

tats". A diferència del que fa l'Estat espanyol amb els delegats de Catalunya, Bèlgica dona als representants del govern de Flandes arreu del món la possibilitat d'aspirar a l'estatus diplomàtic –sempre amb la condició que ho accepti el país on s'obri la delegació–. Però ara el govern espanyol ha informat Bèlgica que "no acreditarà en el futur com a personal diplomàtic de l'ambaixada belga cap persona que faci la funció de delegat o representant de la regió de Flandes a Espanya". El delegat del govern flamenc podrà, segons ha comunicat el ministeri, continuar a l'Estat espanyol, "si ho desitja" fent "servei com a personal de la missió, però sense l'estatus diplomàtic".

Hores abans de la tercera reunió entre Borrell i l'ambaixador belga, la ministra de Política Territorial, Meritxell Batet, va afirmar que al titular d'Exteriors li correspon defensar el "bon nom del nostre país quan es posa en dubte", una tasca, hi va afegir, que "també correspon a tots els membres del govern espanyol".

La primera vegada que el ministre Borrell va convocar l'ambaixador –el 20 de setembre passat– aquest li va respondre que "la política exterior de Bèlgica la decideix el govern federal i no pas el senyor Peumans". ■

Els quatre vots de JxCat sumaran en les comissions

Cs no comptarà ni les dues delegacions d'ERC als grups de treball que presideix

Redacció
BARCELONA

La mesa del Parlament va aprovar ahir que mantindrà el criteri que en les comissions s'utilitzi el vot ponderat en funció dels resultats electorals, en cas d'empat en les votacions; és a dir, permetrà computar els quatre diputats de Junts per Catalunya que el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena vol suspendre i substituir: Carles Puigdemont, Jordi Sàn-

chez, Jordi Turull i Josep Rull. Aquest criteri va ser aprovat amb els vots conjunts dels representants de JxCat i d'ERC, que disposen de majoria en aquest òrgan, i en contra de la posició dels grups de Ciutadans i el PSC, que defensen que es tradueixi en les comissions la mateixa situació que hi ha en el ple, on no hi ha majoria independentista ja que aquests quatre vots no es compten.

Si bé JxCat i ERC han perdut la preuada majoria parlamentària, la decisió d'ahir de la mesa significa un punt d'acostament entre els dos grups després del daltabaix que va obli-

gar a endarrerir la darrera sessió del debat de política general i en què postconvergens i republicans van perdre diverses votacions. Tot i això, en les comissions es mantindrà la seva majoria quan es produeixi un vot ponderat.

El portaveu de Ciutadans al Parlament, Carlos Carrizosa, ha avançat avui que el seu partit no computarà els quatre vots dels diputats de JxCat en qüestió en les comissions que presideix la seva formació, ni tan sols els dos d'ERC, d'Oriol Junqueras i Raül Romeva, encara que deleguessin el vot, en "compliment" amb el dictat del Tribunal Suprem. El par-

El president del Parlament, Roger Torrent, i la secretària quarta, Adriana Delgado, ahir ■ ACN

tit taronja presentarà aviat un recurs d'empara al Tribunal Constitucional contra l'acord assolit entre JxCat i ERC sobre aquests sis diputats.

Ciutadans presideix les

comissions d'Afers Institucionals, Interior, Medi Ambient i Sostenibilitat, Empresa i Coneixement, de la Sindicatura de Comptes i de Polítiques de Joventut.

D'altra banda, la mesa va rebutjar la petició del PSC d'encarregar un nou informe jurídic als lletrats de la cambra per valorar si es pot produir algun tipus d'inseguretat jurídica a les comissions, però tant JxCat com ERC entenen que ja existeix un informe anterior favorable a utilitzar el vot ponderat en funció dels resultats electorals. D'aquesta manera, la mesa manté el mateix criteri que va adoptar a mitjan setembre quan encara no s'havia resolt la situació dels quatre diputats perseguits de JxCat.

El vot ponderat a les comissions s'aplica comptant el nombre de diputats que correspon a cada grup en el ple segons els resultats electorals, criteri que s'ha seguit habitualment, segons van remarcar el 12 de setembre el secretari general i el lletrat major del Parlament. ■